

HEJNAŁ

KWIECIEŃ

1998 ROK

TRĄBKOWSKI Nr 4

Miesięcznik ogólnoinformacyjny z Gminy Trąbki Wielkie i nie tylko

W NUMERZE

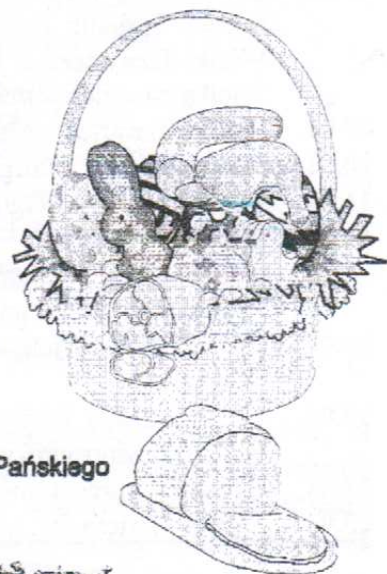
- Będzie Bank Spółdzielczy w Trąbkach W.
- Z życia kościoła w naszej gminie
- Nowa remiza strażacka czy jeszcze w tym roku?
- Kontraktacja buraka cukrowego w naszej gminie
- Co zrobić by rzucić palenie papierosów
- Sprawozdanie Prezesa GIR - ciąg dalszy
- Przed przystąpieniem do Unii Europejskiej
- Jak radzą sobie we Francji
- Świadczenia z ubezpieczenia społecznego
- Nasze porady
*siac najlepszym
*ogłoszenia

Od Redakcji tego miesięcznika

Przede wszystkim pragniemy podziękować czytelnikom za uwagi i propozycje, które otrzymujemy co do zawieranych treści tej gazety. Postulaty Państwa o poszerzenie informacji o różne inne obszary tematów, które dotychczas nie ujmowaliśmy a są napewno ważne środowisku wspólnoty naszej gminy uznajemy za słuszne i zapewniamy, że w najbliższych wydaniach będą uwzględniane. Szanowni Państwo miesiąc kwiecień to okres przeważnie Świąt Wielkanocnych to też z tej właśnie okazji "Zespół Redakcyjny Hejnału" składa wszystkim czytelnikom i ich rodzinom najlepsze życzenia:

Zdrowych i Radosnych
Świąt Wielkanocnych Zmartwychwstania Pańskiego
Spełnienia Upragnionych Marzeń
szczególnie Rolnikom aby ich koszyki
jak ten były zawsze pełne.

Sygnaly miesiąca marca 98

Będzie Bank Spółdzielczy w Trąbkach Wielkich jako oddział B.S w Pruszczu Gdańskim taką decyzję podjął Zjazd przedstawicieli połączonych banków w dniu 21.03.1998 roku.

Z uwagi na ograniczoną możliwość swojego rozwoju po roku 1990 Bank nasz szczególnie na zbyt skromne środki własne - co spowodowało ograniczenie udzielanych kredytów został zmuszony do połączenia się z mocniejszym ekonomicznie Bankiem Spółdzielczym. Latem 1996 roku Rada Banku Spółdzielczego wraz z jego Zarządem podjęła działania przeprowadzenia rozmów z silniejszymi Bankami Spółdzielczymi celem połączenia się na jak najkorzystniejszych warunkach dla Banku Spółdzielczego Trąbki Wielkie. Rozmowy te zostały przeprowadzone z BS Tczew, BS Pszczółki, BS Sztum, BS Pruszcz Gdański. Podczas rozmów strona naszego Banku Spółdzielczego stawiała partnerom warunki, które zagwarantują stabilność i rozwój naszego Banku a także zapewnia obsługę potrzeb mieszkańców naszej gminy. Jednym z podstawowych warunków było przeniesienie siedziby oddziału Banku Spółdzielczego z Sobowidza do Trąbek Wielkich, mając na uwadze lepszy dostęp mieszkańców naszej gminy a także jako korzystniejsza lokalizacja dla dalszego rozwoju banku.

Warunki te zostały zaakceptowane, przez dwa Banki Spółdzielcze tj. BS Sztum i BS Pruszcz Gdański.

Z uwagi na dotychczasową współpracę i wspólnotę regionu jako przyszłego powiatu, Rada Nadzorcza wraz z Zarządem BS z siedzibą w Sobowidzu podjęła uchwałę o połączeniu się z Bankiem Spółdzielczym Pruszcz Gdański. Połączenie naszych banków zgodnie z podjętą uchwałą zostało dopełnione 1 listopada 1996 roku.

W porozumieniu końcowym ustalono że oddział BS w Trąbkach Wielkich zostanie otwarty w ciągu 2-ech lat od daty połączenia naszych banków. Wcześniej Rada i Zarząd BS z siedzibą w Sobowidzu dokonała transakcji z Zarządem Gminy Trąbki wielkie wykupu części budynku remizy w Trąbkach Wielkich, celem adaptacji na przyszłą siedzibę naszego banku.

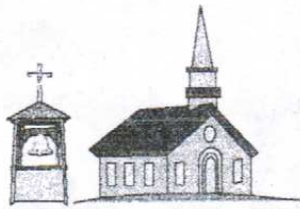
W dniu 21.03.1998 roku Zjazd Przedstawicieli połączonych Banków Spółdzielczych w Pruszczu Gdańskim oficjalnie zatwierdził plan rozbudowy i otwarcia siedziby nowego Oddziału Banku Spółdzielczego w Trąbkach Wielkich do końca b.r.

Czekamy na oficjalne otwarcie
Członkowie BS z terenu
Gminy Trąbki Wielkie

NASZ ADRES:

"Hejnał Trąbkowski"
83-034 Trąbki Wielkie
ul. Sportowa 8

Ważniejsze uroczystości kościelne w miesiącu kwietniu br.

- 05.04 Niedziela Palmowa z Męką Pańską i poświęceniem palm.
- 06.04 Wielki Tydzień- przygotowujący nas wiernych do duchowego przeżycia Męki Pańskiej.
- 12.04 Święte Triduum Paschalne rozpoczynające się w Wielki Czwartek, a kończące się Nieszporami w Wielką Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego.
- 09.04. Wielki Czwartek z Mszą Wieczerzy Pańskiej.
- 10.04. Wielki Piątek z Liturgią Męki Pańskiej.
- 11.04. Wielka Sobota z Wigilia Paschalną.
- 12.04. Wielka Niedziela z mszą Rezurekcyjną oznajmijającą Zmartwychwstanie Pańskie i Nieszporami kończącymi Triduum Paschalne.
- 13.04. Poniedziałek Wielkanocny - 2-gi dzień Świąt Wielkanocy.
- 19.04. II-ga Niedziela Wielkanocna.
Niedziela Miłosierdzia Bożego.
- 23.04. Czwartek - uroczystość Św. Wojciecha
- 25.04. Sobota - święto Św. Marka Ewangelisty

Ewangelia na Wielką Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego 12.04

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus miłował, i rzekła do nich: Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono.

Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka.

Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący z nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

(J 20, 1-9)

Ewangelia na Poniedziałek Wielkanocny 13.04

Gdy anioł przemówił do niewiast, one pospiesznie oddaliły się od grobu z bojaźnią i wielką radością i biegły oznajmić to Jego uczniom. A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł:

Witajcie. One zbliżyły się do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: Nie bójcie się. Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą.

Gdy one były w drodze, niektórzy ze straży przyszli do miasta i powiadomili arcykapłanów o wszystkim, co zaszło. Ci zebrali się ze starszymi, a po radzie dali żołnierzom sporo pieniędzy i rzekli: Rozpowiadajcie tak: Jego uczniowie przyszli w nocy i wykradli Go, gdyśmy spali. A gdyby to doszło do uszu namiestnika, my z nim pomówimy i wybawimy was z kłopotu.

Oni zaś wzięli pieniądze i uczynili, jak ich pouczono. I tak rozniosła się ta pogłoska między Żydami i trwa aż do dnia dzisiejszego.

(Mt 28, 8-15)

SAKRAMENT POJEDNANIA

Największą tragedią naszych czasów jest to, że ludzie zatracili poczucie grzechu. Nie jest prawda, że dzisiaj więcej się grzeszy niż w przeszłości. Dawniej jednak człowiek, który popełnił grzech miał odwagę posypać głowę popiołem i prosić Boga o przebaczenie. Obecnie bardzo często twierdzi się, że przyczyna zła tkwi w materii, trudnych sytuacjach życiowych czy uwarunkowaniach środowiskowych. Nie ma ludzi bez grzechu - każdy z nas ma sobie wiele do wyrzucenia w obliczu Boga. Wielu jest jednak takich, którzy nie są w stanie przyznać się do tego.

Grzech jest obrazą Boga oraz naruszeniem jedności z Nim i Kościołem. Nawrócenie, które przywraca wspólnotę z Ojcem Niebieskim w sposób liturgiczny urzeczywistnia się w sakramencie pojednania. Na jego określenie używa się kilka terminów. Wyraz „spowiedź” podkreśla jeden z warunków tego sakramentu, mianowicie wyznanie grzechów. Nazwa „sakrament pokuty” łączy się z zadośćuczynieniem oraz wskazuje na konieczność wewnętrznej przemiany. Ostatnio coraz częściej używa się, popularnego na początku chrześcijaństwa, biblijnego terminu „pojednanie”. Nazwa ta wyraża najlepiej istotę sakramentu, podkreślając, że pojednanie jest przede wszystkim dziełem Boga, który w Chrystusie łączy ludzi ze sobą.

Każdy człowiek w jakimś okresie swojego życia dochodzi do przekonania, że musi dokonać w nim rewizji, wiele rzeczy zmienić bądź udoskonalić. We współczesnym świecie rozpowszechnianych jest wiele metod i technik terapeutycznych, które mają na celu przyniesienie ulgi zaganianych i nieradzących sobie z życiem ludziom.

W rezultacie uzyskują oni nowe, ale nie konieczne prawdziwe rozumienie siebie. Wszystko to sa jedynie przez człowieka wymyślane recepty, które mogą uleczyć tylko ograniczoną warstwę ludzkiego „ja”. Ostatecznie tylko Stwórca duszy może tak nią pokierować, że stanie się tym, czym On chce. Tylko spojrzenie na siebie oczami Boga gwarantuje znalezienie skutecznej i trwałej pomocy.

Autentyczne poznanie prawdy o sobie samym prowadzi niewątpliwie do uznania swojej grzeszności.

Wyznanie grzechów na spowiedzi jest szansą na takie scalanie psychiki, jej różnych tęsknot i pragnień, aby cały człowiek zawsze wykonywał tylko czyny dobre. Nie doświadczamy czym jest sakrament pojednania, jeśli nie odważymy się spojrzeć w lustro, które przed nami trzyma Bóg. Tym lustrem jest Jego Syn, który stał się człowiekiem, podobnym nam we wszystkim oprócz grzechu. Trzeba przyjrzeć się Jego życiu, aby doświadczyć sakramentalnej potrzeby oczyszczenia i pokuty. SJ

Informacje Parafialne na miesiąc kwiecień 1998 roku.

PARAFIA P.W. WNEBOWZIECIA NMP W TRĄBKACH WIELKICH

Msze Święte w niedzielę 7.00 ; 8.30 ; 11.00 ; 18.00
w Wielką Niedzielę 6.00 ; 8.30 ; 11.00 ; 18.00

w tygodniu o godzinie 18.00

w Wielki Czwartek 18.00

w Wielki Piątek 18.00

w Wielką Sobotę 18.00

adoracja w te trzy dni od 9.00 do 21.00

Rekolekcje Święte od 04.04 do 08.04.1998 roku

prowadzi ks. Józef Krzeski

palotyn z Zabek k/Warszawy

Spowiedź wielkanocna w Wielką Środę od godziny

8.30 do 12.00 i od 14.30 do 18.00

**Ksiądz proboszcz Edward Szymański gorąco
zaprasza**

PARAFIA P.W. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W SOBOWIDZU

Msze Święte w niedzielę o godzinie 8.00 ; 11.00

w tygodniu o godzinie 18.00

w Wielki Czwartek o godzinie 18.00

w Wielki Piątek o godzinie 18.00

w Wielką Sobotę uroczystość Wigilii Paschalnej o

godzinie 22.00 zakończone Mszą Rezurekcyjną

Zmartwychwstania Pańskiego

**Ks. Proboszcz Marian Krzywda serdecznie
zaprasza.**

PARAFIA ŚWIĘTEGO BARTŁOMIEJA W MIERZESZYŃIE

Msze Święte w niedzielę o godzinie 7.30 ; 9.00 ;

11.00 w Wielką Niedzielę o godzinie 6.00 ; 9.00 ;

11.00 w tygodniu poniedziałek, wtorek, piątek i
sobotę o godzinie 17.00 do świąt a po świątach o

godzinie 18.00 w środy i czwartki o godzinie 7.00.

W Wielki Czwartek o godzinie 18.00

w Wielki Piątek o godzinie 18.00

w Wielką Sobotę o godzinie 18.00

z adoracją do godziny 21.00

Uwaga: dodatkowo ze spowiedzi wielkanocnej

można będzie skorzystać w Wielki Wtorek od

godziny 15.00 do godziny 18.00

**Ksiądz proboszcz Gerard Borys zaprasza
serdecznie**

PARAFIA ŚWIĘTEGO JÓZEFA ROBOTNIKA W POSTOŁOWIE

Msze Święte w niedzielę o godzinie 7.30 ; 11.00 ;

w Postołowie, w Suchoj Hucie o godzinie 9.30 ; w

Pawłowie o godzinie 13.00

w tygodniu we wtorek o godzinie 8.00 w pozostałe

dni o godzinie 18.00

w Wielki Czwartek o godzinie 18.00

w Wielki Piątek o godzinie 18.00

w Wielką Sobotę o godzinie 19.00

W Wielką Niedzielę - Msza Rezurekcyjna o
godzinie 6.00.

Uwaga : spowiedź wielkanocna dla dzieci we
wtorek 07.04.1998

9.00 w Postołowie

11.00 w Pawłowie

13.00 w Granicznej Wsi

Dla dorosłych do 17.00 w środę w Postołowie

**Ksiądz proboszcz Kazimierz Glama serdecznie
zaprasza**

PARAFIA ŚWIĘTEGO JAKUBA W KŁODAWIE

Msze Święte w niedzielę w Kłodawie o godzinie

8.00 ; 11.00 w Jagatowie o godzinie 9.30 w

tygodniu o godzinie 17.00

w Wielki Czwartek o godzinie 17.00

w Wielki Piątek o godzinie 17.00

w Wielką Sobotę o godzinie 17.00

Wielką Niedzielę - Msza Rezurekcyjna

Zmartwychwstania Pańskiego o godzinie 6.00

**Ksiądz proboszcz Bronisław Chudy serdecznie
zaprasza.**

Sakrament Bierzmowania

**Ksiądz Biskup Zygmunt Pawłowicz z
pomocą Ducha Świętego w kościołach na terenie
naszej Gminy udzielał młodzieży Sakramentu
Bierzmowania. Od tej pory nasza młodzież stała
się dojrzała duchowo. 28.03.98 roku w Parafii Św.
Józefa Robotnika w Postołowie Sakrament
Bierzmowania przyjęło 47 osób. W dniu 29.03.98
roku o godzinie 12.00 w Parafii Św. Bartłomieja w
Mierzeszynie Sakrament Bierzmowania przyjęło
68 osób. W tym samym dniu o godzinie 17.00 w
Parafii Wniebowzięcia NMP w Trąbkach Wielkich
Sakrament Bierzmowania przyjęło 105 osób.
30.03.98 roku o godzinie 16.00 w Parafii Św.
Jakuba w Kłodawie Sakrament Bierzmowania
przyjęło 57 osób. Tegoż samego dnia o godzinie
18.00 w Parafii Przemienienia Pańskiego w
Sobowidzu Sakrament Bierzmowania przyjęło 94
osób. W tych dniach w naszych parafiach ogółem
Sakrament Ducha Świętego otrzymało 371 osób,
które mogą wypełniać swe dalsze życie zgodnie z
nauką kościoła.**

**Kol. Wiesławowi i Tomkowi Kempa
wyrazy najszczerzego współczucia
z powodu śmierci**

MATKI i BABCI

składają:

koledzy i koleżanki ze środowiska sportowego
przy GOKSiE Trąbki Wielkie

Nowa remiza w Trąbkach Wielkich

Na zebraniu strażackim w sali Urzędu Gminy w Trąbkach Wielkich dnia 23.03.1998 roku padła oficjalna deklaracja Wójta Gminy Stanisława Dziemińskiego o budowie nowej remizy w Trąbkach Wielkich.

Decyzję taką Zarząd Gminy podjął w związku ze sprzedażą starego budynku remizy na Bank Spółdzielczy.

Według oświadczenia Wójta Gminy remiza nowa powstanie ze środków uzyskanych ze sprzedaży dotychczasowej remizy na przełomie roku bieżącego i przyszłego.

Lokalizację nowej remizy ustalono na działce na przeciw budowanej hali sportowej. Skoro są środki finansowe może warto zrobić strażakom niespodziankę i jeszcze w tym roku dać im możliwość włączenia syreny w noc sylwestrową już na nowej remizie. Marzeniem naszych strażaków jest jeszcze zakup nowego wozu strażackiego ponieważ obecny jest już wyeksploatowany

My mieszkańcy Trąbek z całego serca życzymy naszym strażakom spełnienia ich marzeń.

Józef Sroka

Znów ograniczenie w kontraktacji buraka cukrowego !!!

Delegaci Gdańskiej Izby Rolniczej z terenu naszej gminy w dniu 09.03.1998 roku dokładnie jak rok temu udali się do Cukrowni Pelplin celem dodatkowej kontraktacji buraka cukrowego przez rolników naszej gminy, którzy w pierwszej wersji nie zostali uwzględnieni przez cukrownię. Po przedłożeniu dyrekcji cukrowni Pelplin szeregu argumentów przekonywujących o skrzywdzeniu sporej grupy rolników z naszej gminy, w związku z nie uzyskaniem kontraktacji, udało się podobnie jak rok temu uzyskać dodatkowe przydziały na kontraktację z której skorzystało kilkunastu rolników. Mimo ograniczeń kontraktacji buraka cukrowego w całym kraju większość naszych rolników jest zadowolona z takiego rozwiązania tego problemu. Mamy nadzieję, że w przyszłym roku tego problemu nie będzie chociaż nie wszystko zależy od cukrowni dlatego istnieją pewne obawy.

J.S. i A.D.

„Nieszkodliwy” dymek z papierosa ?

Jak wynika z danych statystycznych, ok. 12 mln Polaków to ofiary nikotynowego nałogu, co daje nam czwarte miejsce na świecie, pod względem ilości wypalanych papierosów na jednego obywatela. Obserwuje się także wzrost liczby palaczy wśród młodych ludzi. Pierwszy wypalony papieros jest dla nich dowodem dorosłości (jakkż fałszywym), oznaką swoiście pojmowanego „wyzwolenia” i swobody.

Są to wręcz alarmujące postrzeżenia zwłaszcza, że każdy chyba człowiek zdaje sobie sprawę z zagrożeń, jakie powoduje nałóg palenia tytoniu. Palacz żyje o kilkanaście lat krócej od osoby niepalącej: mężczyźni - o 19 lat, kobiety - 15 lat. Najczęstszymi chorobami wywołanymi przez palenie tytoniu są: rak płuc, schorzenia serca, układu krążenia, nowotwory dróg oddechowych, wrzody żołądka itp. Jednym słowem: papieros znacznie skraca życie. Co więcej, przyczynia się także do zmian w wyglądzie cery,

utrąty wężu i smaku, a wszechobecny zapach dymu przenika ubrania i meble.

Zastanawiające jest to, że mimo wiedzy o szkodliwości palenia, grono palaczy stale się powiększa. Niewątpliwie jest to w pewnym stopniu zasługa natrętnych, aczkolwiek czasem ciekawie pomyślanych reklam, które niestety, za bardziej skuteczne niż zamieszczone obok informacje Ministerstwa Zdrowia i opieki Społecznej o skutkach nałogu, który stał się już problemem społecznym. Każdy palacz musi zatem zdać sobie sprawę z tego, że palenie to nie tylko jego osobista sprawa. Zatrzuwa on bowiem zarówno swój organizm, jak też wpływa na zdrowie osób znajdujących się w bliskim otoczeniu. Wyzwalające się wraz z dymem substancje szkodzą zdrowiu ludzi, którzy ten dym wdychają (dym papierosowy zawiera ponad 10 tys. substancji chemicznych, z których najbardziej szkodliwe to : dwutlenek węgla, nikotyna, smoła). Osoba niepaląca ma zatem prawo do egzekwowania szacunku dla własnego zdrowia oraz zdrowia innych. Może jednocześnie pomóc palaczowi, dyskretnie eliminując okazję do wypalania kolejnego papierosa. Jak przerwać palenie ? Są dwa sposoby: natychmiast lub stopniowo ograniczając liczbę wypalanych dziennie papierosów. Osobie decydującej się na taki krok winno towarzyszyć wewnętrzne przekonanie o słuszności podjętej decyzji. W chwili sięgnięcia po papierosa warto zastanowić się, czy rzeczywiście jest on niezbędny. W przypadku, gdy odczuwamy jego brak, mogą się okazać zbawienne pestki słonecznika, dyni lub po prostu guma do żucia. Wskazane jest, aby w czasie trwania kuracji pić dużo wody i niskosłodzonych soków, uprawiać sport, często spacerować.

Natomiast osobom odkładającym na później decyzje o zerwaniu z nałogiem tytoniowym przypominamy o kilku zasadach, które pomogą w uniknięciu konfliktów z osobami niepalącymi.

Po pierwsze. Nie należy palić w zamkniętym pomieszczeniu, w metrze, w pociągu ani w miejscach, w których obowiązuje zakaz palenia.

Po drugie. Nie rozmawiamy z papierosem w ustach. Niezwłocznie gasimy go, gdy chcemy się przywitać lub przedstawić.

Po trzecie. Nie palimy podczas posiłku (nawet w przypadku, gdy pozostałe osoby są palaczami). W zakładach pracy - po uprzednim, uzgodnieniu można wychodzić na papierosa, jednak przyzwoitość nakazuje nie czynić tego zbyt często.

Po czwarte. Najlepiej nie dopalać papierosa do końca, bowiem bliżej ustnika znajduje się więcej nikotyny i kancerogenów, trafiających do najbardziej odległych fragmentów płuc.

Po piąte. Zanim zapalimy papierosa pomyślmy o popielniczce, aby uniknąć strząsania popiołu na podłogę. Jest to niedopuszczalne! Warto też uważać, aby jego cząstki nie sypały się na ubranie.

Po szóste. Należy być ostrożnym przy wydmuchiwanie dymu: z pewnością nie dmuchamy w twarz rozmówcy.

Na koniec życzymy wytrwałości tym, którzy zrezygnowali z palenia papierosów na okres Wielkiego Postu.

Zaczerpnięte z Naszego Dziennika

Wiadomości

Sportowe

W numerze :

- **Drużynowe mistrzostwa gminy Szkół Podstawowych w szachach**
- **Indywidualne i Drużynowe Mistrzostwa Gminy w szachach**
- **Indywidualne i Drużynowe Mistrzostwa Gminy w tenisie stołowym**
- **Mierzeszyn - nowe koło LZS**
- **Piłka nożna - wyniki rozgrywek w klasie A**

KŁODAWA NAJLEPSZA !

Dnia 14.03.1998 roku w sali widowiskowej Gminnego Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji w Trąbkach Wielkich odbyły się Drużynowe Mistrzostwa Gminy Szkół Podstawowych w Szachach na 1998 rok. Zawody te stanowiły jednocześnie eliminację gminną do rozgrywek rejonowych. W turnieju wystartowały reprezentacje czterech szkół : Czerniewa , Kłodawy, Sobowidza i Trąbek Wielkich. Zawody rozegrano systemem każdy z każdym. W stawce czterech drużyn najlepsi okazali podopieczni Zbigniewa Nelko z Kłodawy. Wystąpili oni w składzie : Kornath Marcin, Luksenburg Roman, Lataszewicz Helena, Adamczak Karolina . Pozostałe miejsca : drugie - Czerniewo, trzecie - Trąbki Wielkie, czwarte - Sobowidz.

ZWYCIĘSKIE EŁGANOWO

15 marca w sali sportowej Szkoły Podstawowej w Sobowidzu odbył się IV - ostatni turniej Grand Prix o Mistrzostwo Gminy

Trąbki Wielkie w tenisie stołowym. W swoich kat. wiekowych zwyciężyli : juniorzy Tomczak Sławomir juniorki Witoń Agnieszka, seniorzy Potratzki Andrzej, seniorki Koszałka Elżbieta, oldboye Ptach Jerzy, oldwomen Leszczyńska Urszula, weterani Mazurek Władysław, weteranki Myszker Teresa.

Klasyfikacja końcowa mistrzostw, uwzględniająca wyniki wszystkich czterech turniejów przedstawia się następująco : JUNIORZY :

1. Tomczak S. (Sobowidz)

- po dogrywce , 2. Sadoch Patryk (Sobowidz), 3.

Pydo Sebastian (Ełganowo)

JUNIORKI : 1. Witoń

Agnieszka (Sobowidz), 2. Burzyńska Justyna (Gołębie

wo Wlk.), 3. Sebzda Ale

ksandra (Czerniewo)

SENIORZY : 1. Sebzda

Sławomir (Czerniewo), 2.

Fedak Jan (Sobowidz), 3.

Demski Henryk (Rości

szewo) SENIORKI : 1. Ko

szalka Elżbieta (Sobowidz)

2. Jaworska Alina (Ełga

nowo) 3. Sienkiewicz Anna

(Czerniewo) OLDBOYE :

1. Ptach Jerzy (Czerniewo)

2. Pydo Kazimierz (Ełga

nowo) 3. Glina Marek (Zła

Wieś) OLDWOMEN : 1.

Pydo Irena (Ełganowo) 2.

Kamińska Bożena (Czer

niewo) 3. Leszczyńska

Urszula (Sobowidz)

WETERANI : 1. Mazurek

Władysław (Sobowidz) 2.

Sebzda Czesław (Czer

niewo) 3. Kempa Wiesław

(Trąbki Wielkie) WETE

RANKI : 1. Myszker Teresa

(Czerniewo) 2. Kisicka

Marianna(Ełganowo) *cd.st 2*

Zwycięskie Ełganowo cd. Najlepszym sołectwem gminy Trąbki Wielkie w tenisie stołowym na 1998 rok okazało się EŁGANOWO 114 pkt. . Drugie miejsce ze stratą zaledwie 4,5 pkt. przypadło sołectwu CZERNIEWO .Dopiero trzecią lokatę zajęli tenisiści SOBOWIDZ 100,5 pkt. .Dalsze miejsca : Gołębiewo Wielkie, Trąbki Wielkie, Rościszewo, Zła Wieś, Kleszczewo, Kłodawa. Ogółem w organizowanych przez GOKSiR , RG LZS oraz SP Sobowidz mistrzostwach wystartowało 73 zawodników i zawodniczek z dziewięciu sołectw.

POD DYKTANDO KOSIKOWSKICH

Cztery medale przypadły w udziale rodzinie państwa Kosikowskich z Czerniewa w niedawno zakończonych Mistrzostwach Gminy Trąbki Wielkie w szachach na 1998 rok. W cyklu czterech turniej Grand Prix Mistrzostwo Gminy wywalczyli : Kosikowski Ryszard w kategorii chłopców urodzonych w roku 1985 i młodszych (w tej samej kat. wiekowej czwarty był Kosikowski Dariusz) oraz Kosikowska Urszula wśród senierek. Trzecie miejsca i brązowe medale przypadły w udziale Kosikowskiemu Szymonowi - młodzicy rocznik 1983/84 i Kosikowskiemu Sebastianowi w kat. juniorów. Czwarta wśród junierek była Kosikowska Danuta a szósty w stawce 18 seniorów Kosikowski Wiesław. Końcowe wyniki mistrzostw przedstawiają się następująco : CHŁOPCY rocznik 1985 i młodsi 1. Kosikowski Ryszard (Czerniewo) 2. Cieszyński Adam (Czerniewo) 3. Lipiński Sebastian (Kłodawa) DZIEWCZĘTA rocznik 1985 i młodsze 1. Sieniek Małgorzata (Ełganowo) 2. Kamińska Natalia (Czerniewo) 3. Kowalska Kamila (Trąbki Wielkie) MŁODZICY 1. Cieszyński Piotr (Czerniewo) 2. Kornath Marcin (Kłodawa) 3. Kosikowski Szymon (Czerniewo) MŁODZICZKI 1. Lataszewicz Helena (Trąbki Małe) 2. Lewandowska Monika (Czerniewo) 3. Kempik Milena (Czerniewo) JUNIORZY 1. Zielke Sebastian (Kleszczewo) 2. Kusaj Karol (Ełganowo) 3. Kosikowski Sebastian (Czerniewo) JUNIORKI 1. Smulczyk Hanna (Czerniewo) 2. Zielke Anita (Kleszczewo)

3. Formela Agata (Czerniewo) SENIORZY 1. Kusaj Stanisław (Ełganowo) 2. Grochowalski Kazimierz (Mierzeszyn) 3. Goczewski Mieczysław (Trąbki Wielkie) SENIORKI 1. Kosikowska Urszula (Czerniewo) 2. Pydo Irena (Ełganowo) 3. Orzechowska Lidia (Trąbki Wielkie).Drużynowo bezkonkurencyjne okazało się Czerniewo pozostawiając w pobitym polu Ełganowo i Trąbki Wielkie. Czwartą lokatę wywalczyli szachiści z Kleszczewo a dalsze miejsca zajęły Kłodawa , Mierzeszyn, Trąbki Małe, Rościszewo, Graniczna Wieś, Zaskoczyn, Łaguszewo .W tegorocznych mistrzostwach udział wzięło 76 szachistów i szachistek reprezentujących 11 sołectw gminy Trąbki Wielkie.

NOWY LZS

Z inicjatywy sołtysa Mierzeszyna Pana Tadeusza Mundrzyńskiego na zebraniu organizacyjnym w dniu 28.03.1998 reaktywowano działalność Ludowego Zespołu Sportowego w Mierzeszynie. W obecności Przewodniczącego Rady Gminnej LZS Pana Wiesława Kempa dokonano wyboru nowych władz. W skład zarządu weszli :Formela Daniel - Przewodniczący, Brzoskowski Arkadiusz - zastępca, Formela Eugeniusz - sekretarz, Grochowalski Kazimierz - gospodarz, Grochowalski Grzegorz - skarbnik, Nowy zarząd zadeklarował szeroki udział mieszkańców sołectwa Mierzeszyn w imprezach sportowo - rekreacyjnych organizowanych na terenie gminy. Jako dyscyplinę wiodącą wybrano piłkę nożną.

PIŁKA NOŻNA

KLASA A - wyniki

FC ORE Gdańsk - Orzeł - GOKSiR Trąbki Wielkie 2:5 (Bramki : Balcer 2,Ogórek, Gapa, Sokołowski)

ORLETA Czerniewo-Ceramik Łubiana 0:2
GOKSiR - Tulipan Sobieszewo 0 : 1

ORLETA - Kaszubia Kościerzyna 2: 0

LZS Garczyn - GOKSiR 4 : 3 (Bramki dla GOKSiR - u : Keler , Sokołowski, Ogórek)

FC ORE Gdańsk - ORLETA 1 : 4

Po trzech kolejkach GOKSiR z 18 punktami zajmuje 9 miejsce , na pozycji 13 z 14 pkt. plasują się piłkarze z CZERNIEWA

Sprawozdanie Prezesa Gdańskiej Izby Rolniczej - Ciąg Dalszy

Gdańska Izba Rolnicza nawiązała kontakty ze szkołami rolniczymi naszego województwa. W toku spotkań z dyrektorami szkół dyskutowano głównie na temat naboru do szkół młodzieży wiejskiej oraz podejmowania przez szkoły nowych kierunków i przedmiotów przygotowujących absolwentów do różnorodnych problemów nowoczesnego rolnictwa i zmian gospodarczo-rynkowych. Dyskutowano również na temat kształcenia dorosłych w szkołach wieczorowych i różnych kursach.

Przekazywanie wiedzy, zwłaszcza na tematy niezbędnych przemian gospodarczych w naszym kraju, biorąc pod uwagę zbliżającą się integrację z Unią Europejską, jest rzeczą niezbędną, która pozwoli naszym rolnikom znaleźć się w nowej rzeczywistości. Gdańska Izba Rolnicza nawiązała kontakty z zagranicznymi organizacjami rolniczymi w krajach Unii Europejskiej. Efektem tych kontaktów był zorganizowany wyjazd na szkolenie do Francji w czerwcu 97, rewidzta członków Izby Rolniczej z Limoges w październiku, i liczne kontakty między naszymi izbami, polegające na wymianie doświadczeń i wiedzy z zakresu funkcjonowania spółdzielczych form pracy w rolnictwie.

Bardzo istotnym, a często niedocenianym przez rolników problemem, jest kwestia ubezpieczeń majątkowych, tak dobrowolnych jak i obowiązkowych. Nawiązaliśmy kontakt z niektórymi firmami ubezpieczeniowymi, propagując ich programy ubezpieczeniowe. Bardzo interesująca, z punktu widzenia interesów rolników, jest forma tzw. ubezpieczeń wzajemnych, w których składka jest ustalana w wysokości niezbędnej do pokrycia kosztów odszkodowań. Jak istotne są ubezpieczenia majątków rolników, pokazało ubiegłoroczne lato, zwłaszcza na południu Polski.

Dzięki aktywności członków Walnego Zgromadzenia naszej Izby zorganizowano szereg akcji pomocy dla powodzian, polegających na wysyłce produktów rolnych na tereny objęte klęską powodzi. Należy tu podkreślić zaangażowanie niemal wszystkich wójtów naszych gmin, którzy zainicjowali wiele tego typu akcji.

W toku prac GIR zajmowano się też analizą kilkunastu istotnych dla rolnictwa aktów prawnych. W jej wyniku wnioskowano do odpowiednich instytucji o wprowadzenie zmian, które zdaniem rolników są potrzebne dla lepszego funkcjonowania rolnictwa.

Także Krajowa Rada Izb Rolniczych, na wnioski wpływające z izb rolniczych z województw, podejmowała liczne działania zmierzające do poprawy sytuacji w rolnictwie. Czynniono starania o ograniczenie nadmiernego importu produktów rolnych, naruszające interesy polskich producentów. Nie ma informacji o faktycznej ilości żywności. Napływającej do Polski. Ogranicza to w istotny sposób możliwość kontroli napływających płodów, a co za tym idzie, obronę interesów krajowych producentów. Mając bieżącą informację na temat importu żywności do naszego kraju, można prowadzić jego kontrolę, i napływ płodów rolnych można regulować poprzez system cel. Niestety, obecny system kontroli importu płodów rolnych umożliwia nawet dokonywanie nadużyć, czego przykładem jest na przykład import skrobi ziemniaczanej, w której to sprawie Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych zdecydował zgłosić do prokuratury jako przestępstwo.

Sprawy związane z uszczelnieniem granic obecny minister rolnictwa traktuje jako priorytetowe i oby te prace zakończono szybko chociażby dlatego, żeby się nie powtórzyła sytuacja z importem zbóż w latach 1996/97. KRIR wniosowała o zmianę w niektórych przepisach, z których nieliczne zostały przyjęte przez Sejm poprzedniej kadencji a obecnie trwają prace między innymi nad zmianą ustawy o izbach rolniczych, przyjęciem ustaw o gospodarstwie rodzinnym i „banku” ziemi (jak np. we Francji), o rynkach hurtowych, kwitach składowych oraz o wprowadzeniu podatku VAT w rolnictwie (co umożliwi rolnikom między innymi zwrot podatku VAT od zakupionego paliwa). Wszystkie te projekty mają w najbliższym czasie wpłynąć do Sejmu.

Przedstawiciele KRIR brali udział w negocjacjach dotyczących ustalenia cen minimalnych jak i również wysokości składki KRUS. Zapoznano się z projektem budżetu państwa w części dotyczącej rolnictwa, który w tym roku jest wyjątkowo skromny (2,4% budżetu Państwa), gdyż między innymi skończyła się pożyczka ASAL z Banku Światowego (wys. 300 mln \$) a część kredytów udzielonych z dopłatą Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa została z powodu powodzi przedłużona. W wyniku tego między innymi ARR będzie dysponować ograniczonymi możliwościami interwencji na rynku i prawdopodobnie ograniczy się tylko do rynku zbóż. Ten skromny budżet rolnictwa pozwoli zachować dopłaty do tylko najbardziej popularnych linii kredytowych, niestety, nie odpowiadających potrzebom inwestycyjnym, gdyż np. zlikwidowano linie kredytowe na przetwórstwo rolno - spożywcze. Zapewniono rolnikom ograniczony dostęp do kredytów do postępu biologicznego. Ograniczeniu ulegną również dopłaty do inwestycji infrastruktury wsi, nawozów wapniowych i kredytów obrotowych. W ostatnich latach przeznaczono stosunkowo duże środki na rolnictwo ale mimo to parytet dochodów ludności rolniczej zmniejszył się o połowę i obecnie wynosi ok. 40% dochodów ludności poza rolniczej. Pocięszająca jest jednak informacja, że Minister Rolnictwa dołoży wszelkich starań, aby te skromne środki trafiły bezpośrednio do rolników. W tym celu nastąpi stopniowe przekazanie większych kompetencji izbom rolniczym.

Nawiązano też współpracę z wieloma instytucjami zarówno w kraju jak i za granicą. W wyniku tego przedstawiciele Krajowej Rady Izb Rolniczych biorą udział w pracach senackiej i sejmowej komisji rolnictwa oraz w pracach 13 grup roboczych (działających przy Ministerstwie Rolnictwa), negocjujących warunki przystąpienia polskiego rolnictwa do Unii Europejskiej. W najbliższym czasie członkowie KRIR będą brali udział w pracach Rad Nadzorczych działających przy ARR, AWRSP, ARiMR oraz KRUS. Ponadto KRIR jest członkiem Konfederacji Rolnictwa Europejskiego jak i również ma swego stałego przedstawiciela w Komisji Europejskiej w Brukseli.

Tego typu i inne, wyżej przedstawione działania GIR i KRIR zapewne nie spełniły oczekiwań wszystkich rolników. Efekty ich działań były by bardziej odczuwalne przez rolników, gdyby nie był to rok wyborów parlamentarnych i związanych z tym zmian politycznych. Jednak kończąca się kadencja nie sprzyjała podejmowaniu nowych inicjatyw, a nawiązanie współpracy z nowym parlamentem wymaga nieco czasu. Mimo to izby rolnicze w pierwszym roku swego działania wypracowały metody współdziałania z licznymi instytucjami i organizacjami związanymi w jakikolwiek sposób z rolnictwem. Te kontakty będą zapewne owocować i okażą się bardzo pomocne w najbliższym czasie przy tworzeniu długofalowych i stabilnych zasad funkcjonowania rolnictwa, które są przecież rolnikom obecnie bodaj najbardziej potrzebne, gdyż w przeciwnym razie może dojść do sytuacji, że kraj z zapuści gospodarzej będzie po raz kolejny podnoszony na barkach spracowanych rolników.

Te kontakty będą również potrzebne do podnoszenia rangi polskiego rolnictwa i zrozumienia jego problemów przez społeczeństwo, gdyż dobrze prosperujący rolnik będzie dostarczał relatywnie taniej i dobrej jakościowo żywności konsumentom.

Na koniec pozostaje tylko życzyć aby jak najwięcej tych zamierzeń izb i ministerstwa zostało dla dobra rolnictwa zrealizowanych i aby za rok można było się poszczycić jeszcze lepszymi efektami.

Dla uzupełnienia dodam, że siedziba Gdańskiej Izby Rolniczej mieści się przy ulicy Na Stoku 53/55 w Gdańsku, tel. 303-19-39 i można tam zwracać się we wszystkich sprawach, nurtujących rolników. Ponadto w biurze Izby w poniedziałki i czwartki urzęduje radca prawny, który służy Państwu pomocą.

Z poważaniem

Jan Wiczling, Prezes Gdańskiej Izby Rolniczej

PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO UNII EUROPEJSKIEJ

Czy w Europie istnieją dwa różne typy rolnictwa, czy tylko jeden, co musimy zmienić w polskim rolnictwie, zanim zostaniemy przyjęci do Unii Europejskiej? O tych problemach, w drugiej części wywiadu, z członkiem Polskiego Komitetu Łącznikowego ds. Współpracy z Komitetem Ekonomicznym Wspólnot Europejskich dr WALDEMAREM ROLEWSKIM, rozmawia Małgorzata Sieklucka.

RYNKI ROLNE

Dobra recepta na poprawienie warunków na wsi jest stworzenie rynku hurtowego, dla uporządkowania obrotu produktami rolniczymi. Stworzony został program giełd, a właściwie rynków hurtowych. Prawidłowa giełda działa już w Poznaniu. Obecnie kupiec decyduje o tym, gdzie kupi, a kupi tam, gdzie mu wygodnie i gdzie jest taniej. Kupującym w stosunku do rolnika jest przetwórstwo, przemysł i pośrednik. Rolnik, który ma do sprzedania niewielkie ilości, np. kilkanaście ton pszenicy czy ziemniaków, nie potrzebuje na rynek hurtowy całorocznego boksu handlowego. Takich rolników musiałoby być kilkunastu, dobrze zorganizowanych, żeby mogli wykorzystać to stanowisko w hurtowni i aby mogli zlikwidować pośrednika. Obecnie pośrednik pobiera marżę i zawyża cenę, on także dyktuje rolnikowi warunki kupna, mówi kiedy i ile zapłaci. A więc to rolnicy kredytują działalność handlową pośrednika. Ideą stworzenia rynku hurtowego jest wyeliminowanie pośrednika tak, aby jego marżę mógł przejąć rolnik.

PRZYGOTOWANIA

Organizacja polskiego rolnictwa jest dość chaotyczna, podczas gdy w UNII wszystko jest uporządkowane. Tam dokładnie wiadomo, ile i czego rolnik może wyprodukować i jakie powierzchnie są wyłączone z produkcji. Istnieje cały sztab służby organizacyjno-technicznych, doradczych i kontrolnych, które nie tylko służą radą i pomocą, ale także kontrolują to, co jest produkowane. Jeżeli na przykład rolnik zadeklarował ugorowanie 2,30 ha ziemi, to musi słowa dotrzymać. Jeżeli zadeklarowanej powierzchni będzie mniej, naraża się na niemałe kłopoty i płacenie wysokich kar.

Gdyby nam powiedziano, że dzisiaj wchodzimy do Unii, okazałoby się, że nie jesteśmy przygotowani do przyjęcia pomocy. Dla potrzeb rolnictwa, związanych z integracją z Unią, trzeba przeznaczyć duże środki budżetowe. Część środków otrzyma Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR), ale są one stosunkowo niewielkie, w każdym razie za małe w stosunku do potrzeb, wynikających z dostosowania naszego rolnictwa do wymagań Unii. Wiadomo, że w najbliższych latach będziemy stamtąd otrzymywali środki. Dotąd mieliśmy duży wpływ na formę wykorzystywania tej pomocy. Obecnie przeznaczono środki, które będziemy dostawali za pośrednictwem funduszu PHARE. Są one przeznaczone na cele zapisane w

Narodowej Strategii Przystąpienia do Unii. Będą to środki rozdzielane centralnie przez ministra finansów. Chodzi o to, aby za te pieniądze nie poprawiać naszej gospodarki według naszej wyobraźni, ale dostosowywać nasze formy organizacyjne, instytucje i urzędy do rozwiązań unijnych. Na przykład nasza granica wschodnia będzie granicą Unii, wobec czego musi być przygotowana technicznie do takiej działalności, musi mieć rozwiniętą służbę weterynaryjną, fitosanitarną, laboratoria do sprawdzania żywności itp.

W dokumencie Agenda 2000, Unia dokonała analizy naszej gospodarki, oceniła ją i wykazała nasze słabości, wskazała w jakim kierunku należałoby gospodarkę zmienić. Do Unii nie pasuje wieś i rolnictwo, zakwalifikowane jako gospodarstwo na podstawie obszaru 1 ha. Natomiast gdybyśmy na nowo zdefiniowali gospodarstwo, mogłoby się okazać, że ma ono powierzchnię około 25-30 ha, i w którym powinni pracować 2-3 osoby.

NOWA POLITYKA

Politykę państwa w stosunku do rolnictwa można byłoby zmienić instrumentami ekonomicznymi a nie socjalnymi. Pozwoliłoby to na uznanie, że mamy 1,5 mln gospodarstw socjalnych, do których się stosunkowo mało dopłaca (tylko przez ubezpieczenia społeczne), natomiast rolnictwo produkcyjne, towarowe, będziemy modernizować. Możemy wtedy określić, że do tych gospodarstw wprowadzamy rachunkowość, rozliczamy podatek VAT. Przedstawiciele Unii przyjeżdżający do Polski są zaskoczeni poziomem produkcji gospodarstw wielkotowarowych. Przed rokiem 1990 do takich gospodarstw do takich się dopłacało, bo do rolnictwa na całym świecie się dopłaca. Gospodarstwa po b.PGR, które przetrwały i nie zostały zdezastowane, charakteryzują się wysoką produkcją. Według niektórych ekonomistów 11 procent gospodarstw chłopskich mogłoby obecnie inwestować nieduże pieniądze w rozwój, odtwarzać środki produkcji z własnych zasobów. Generalnie rzecz biorąc następuje dekapitalizacja rolnictwa, jest to proces pewnej zapaści, który musi zostać przerwany.

Porównanie dochodów ludności wiejskiej do miejskiej jest następujące: dwa lata temu wynosiły one 80 procent, rok temu 60 procent, a z danych które są obecnie opracowywane wynika, że zmalały do 40 procent. Ponieważ w ubiegłym roku nastąpił spadek dochodu ludności wiejskiej, a po żniwach nie było komu sprzedać zboża, wieś nie głosowała na PSL i zmienił się system rządzenia Polską. Inne ugrupowanie przejęło władzę, ale w dalszym ciągu środki finansowe, które są przeznaczane na rolnictwo, nie rękują poprawy. a nawet są ograniczane. Z 35 linii kredytowych pozostało 8, co wprowadzono bez uprzedzenia. Jeżeli twierdzimy, że społeczeństwo akceptuje przystąpienie do UE trzeba też doprowadzić do tego, żeby zostały przekazane środki na przystosowanie się gospodarstw do nowych wymagań.

Dla przykładu, w górnictwie zatrudnionych jest około 240 tys. ludzi, a w rolnictwie 4,3 mln, ale środki na restrukturyzację górnictwa są znacznie wyższe, niż przeznaczane na rolnictwo. Ponieważ proporcja w zatrudnieniu jest jak 1 do 20 należałoby się spodziewać, że również środki finansowe będą przydzielone podobnie.

Dokończenie w następnym numerze

OBSERWACJE Z POBYTU WE FRANCJI

W dniach 24 stycznia - 2 lutego, miałem przyjemność wziąć udział w wyjeździe szkoleniowym do Francji, zorganizowanym przez Gdanską Izbę Rolniczą.

Program pobytu w Departamencie Seine Maritime-Region Górnicy Normandii, opracowany przez tamtejszą Izbę Rolniczą, przy współdziałaniu Gdańskiej Izby Rolniczej, umożliwił nam zapoznanie się z funkcjonowaniem struktury samorządu terytorialnego we Francji oraz Izby Rolniczej i innych organizacji wpływających na funkcjonowanie rolnictwa.

Mieliśmy również możliwość bezpośredniego kontaktu z rolnikami, spółkami rolników oraz przedstawicielami spółdzielczości rolniczej. Całokształt szkoleń, spotkań i prelekcji, uzupełniony dociekliwymi pytaniami uczestników szkolenia, pozwalała na przedstawienie niniejszych obserwacji dotyczących funkcjonowania rolnictwa we Francji.

1. Rolnictwo

W Departamencie Seine Maritime, zamieszkałym przez ok. 1,25 mln mieszkańców, funkcjonuje ok. 11 tys. gospodarstw rolnych. Średnia powierzchnia wynosi ok. 40 ha. Jeżeli jednak wziąć pod uwagę tylko ziemię będącą w użytkowaniu rolniczym, to średnia powierzchnia gospodarstwa wynosi ok. 60 ha.

Lagodny, morski klimat sprzyja osiąganiu wysokich plonów np. średnie plony pszenicy wynoszą 75-80 dt/ha. Pewną niedogodnością jest mała ilość opadów. W ogólnej produkcji rolniej 37 % stanowi mięso wołowe, 33% mleko i 30% produkcji roślinna.

Według obliczeń naszych gospodarzy, 1 miejsce pracy w rolnictwie tworzy 1,5 miejsca pracy w otoczeniu rolnictwa. Relacje te odbiegają razą od naszej polskiej rzeczywistości, gdzie na 1 zatrudnionego w rolnictwie przypada ok. 0,2 zatrudnionych w otoczeniu rolnictwa.

Zbytne zmniejszenie zatrudnienia w rolnictwie staje się jednak poważnym problemem w Departamencie Seine Maritime. O ile w 1990 roku zatrudnieni w rolnictwie stanowili 4,7 % ogółu zatrudnionych, to w 1996 roku poziom ten uległ obniżeniu do 3,7 %. Mimo tak znacznego zmniejszenia zatrudnienia

produkcja rolna nie uległa zmianie. Działanie w kierunku zapobiegania dalszemu wyludnianiu wsi stanowi jeden z istotniejszych zadań Izby Rolniczej Departamentu Seine Maritime. Średniorocznie ok. 550 rolników rezygnuje z prowadzenia gospodarstw rolnych, a na ich miejsce przychodzi jedynie ok. 160 chętnych młodych ludzi.

2. Izba Rolnicza

Izby Rolnicze we Francji funkcjonują od 1924 roku. Członkami Izby Rolniczej są nie tylko rolnicy (tak, jak w Polsce), ale również:

- właściciele ziemscy-wydzierżawiający swoją ziemię rolnikom,
- grupy zawodowe zajmujące się obsługą rolnictwa,
- *spółdzielnie,
- *administracja lasów,
- *bank,
- *rolnicze kasy ubezpieczeniowe,
- byli rolnicy-emeryci,
- pracownicy najemni.

Wybory Delegatów Izby odbywają się co 6 lat. Około 65% rolników bierze udział w wyborze swoich delegatów. Każda z grup zawodowych mająca swoje miejsce w Izbie wybiera swoich delegatów. Przedstawiciele rolników mogą wybierać rolnicy, ich żony oraz pełnoletnie dzieci pracujące w gospodarstwach rodziców.

Budżet departamentalnej Izby Rolniczej w Seine Maritime wyniósł w 1997 roku ok. 34 mln franków i składał się z:

- podatku rolnego w 66 %
- subwencji w 20 %
- wpływów z tytułu świadczonych usług w 11 %
- innych wpływów w 3 %

Wydatki ponoszone były na:

- wynagrodzenia -74 %
- usługi, remonty, opłaty-9 %
- składki do Izby Regionalnej i Krajowej-10 %
- inne wydatki-7%

Biuro Izby Rolniczej zorganizowane jest w następujące działy:

- Rada konsultacyjna, zajmuje się programami regionalnymi.
- Dział doradztwa

*doradcy współpracujący z rolnikami (1/3 doradców pracuje głównie w siedzibie Izby, 2/3 natomiast bezpośrednio w terenie).

*zespół zajmujący się dostosowaniem urządzeń rolniczych do środowiska naturalnego (program ochrony wody),

*zespół doradców prawnych i ekonomicznych,

*zespół doradców ds. upadających gospodarstw,

*zespół ds. wdrożeń (współpracują z instytucjami naukowymi oraz prowadzi własne doświadczenia).

Dział kształcenia

*przygotowuje młodych rolników do objęcia gospodarstw,

*przygotowuje plany otwarcia nowych profili kształcenia,

*organizuje sesje dokształcające dla rolników (ok. 700 rolników przechodzi w ciągu roku 3-5 dniowe szkolenia).

-Dział Hodowli (przeprowadza np. kontrolę dojarek)

-Dział Środowiska i Zagospodarowania Terenu (działania w kierunku ograniczania nawożenia i ochrony miejsc atrakcyjnych przyrodniczo).

-Dział Ekonomiczny (przeprowadza symulacje ekonomiczne np. ekonomicznych skutków uregulowań Unii Europejskiej).

-Centrum Dokumentacji (prowadzi bibliotekę).

-Księgowość i zarządzanie budynkami Izby.

-Dyrekcja.

3. Spółdzielczość

Pierwsze spółdzielnie rolników we Francji powstały w 1884 roku. Członkami spółdzielni mogą być tylko rolnicy. Wizytowana przez nas spółdzielnia ds. skupu zbóż, została założona w 1934 roku. Obecnie posiada ok. 300 członków, którzy część swojego majątku przekazują spółdzielni i wspólnie nią zarządzają. Zarząd Spółdzielni stanowi 15 rolników. Każdego roku 1/3 składu Zarządu jest wymieniana. Zarząd wybiera spośród siebie Biuro składające się z: prezesa, jego zastępcy, skarbnika i sekretarza. Wybór Biura odbywa się co roku, z tym, że jego członkowie mogą być wybierani powtórnie. Roczna składka członka spółdzielni jest równoważna 1dt pszenicy z ha.

Spółdzielnia posiada 4 silosy na ok. 33 tys. ton pojemności. Zajmuje się skupem od członków, składowaniem i sprzedażą pszenicy, grochu i rzepaku. Produkuje również pasze treściwe i przygotowuje do sprzedaży materiał siewny.

Organizacja skupu: po dostarczeniu ziarna członek spółdzielni otrzymuje zaliczkę w wysokości zbliżonej do ceny rynkowej; po sprzedaży zboża przez spółdzielnię następuje rozliczenie końcowe (cały zysk jest dzielony na członków). Cena interwencyjna uniemożliwia spadek cen poniżej określonego poziomu. Skup zboża po żniwach finansowany jest w części z własnego kapitału, w części natomiast z kredytu bankowego o preferencyjnym oprocentowaniu -3 % (normalne oprocentowanie wynosi 7 %). W celu sprzedaży skupionego zboża Spółdzielnia codziennie kontaktuje się z pośrednikami i rynkami. W zależności od decyzji Zarządu sprzedaje zboże lub czeka na wyższą cenę.

Spółdzielnia nie płaci podatku od zysku osiągniętego; placami natomiast podatki lokalne.

Niektórzy członkowie produkują materiał siewny, który spółdzielnia rozprowadza później wśród pozostałych członków. System ten zapewnia 3/4 potrzebnego materiału siewnego.

Spółdzielnia ds. skupu zbóż posiada biuro obsługujące oraz personel administracyjny wspólne ze Spółdzielnią ds. ziemniaków.

Spółdzielnia ta liczy 100 członków oraz zatrudnia 270 pracowników. Posiada 2 fabryki przetwarzające od 95 do 120 ton ziemniaków (1/3 produkcji ziemniaków w Departamencie Seine Maritime) oraz Zakład Selekcji. Państwo pokryło ok. 15-20 % kosztów budowy przetwórci. Ziemniaki muszą spełniać określone normy jakościowe. Aby było to możliwe Spółdzielnia zatrudnia specjalistę ds. uprawy ziemniaków.

25 tys. ton ziemniaków sprzedają nieprzerobionych. Składka członka spółdzielni wynosi 5 centymów od kg ziemniaków.

Członek spółdzielni przed rozpoczęciem sezonu musi określić, jaki obszar będzie obsadzał ziemniakami; obowiązuje go zasada sprzedaży całości zbiorów do spółdzielni. Członkowie spółdzielni uprawiają 15 odmian ziemniaków.

Spółdzielnie są organizacjami otwartymi - mogą przyjmować nowych członków. Można również opuścić spółdzielnię - głównie ze względu na przejście na emeryturę. Po odejściu ze spółdzielni były członek może otrzymać swój udział w ciągu 5 lat.

4. Grupy producenckie rolników

Zrzeszenie się rolników w grupy producenckie tzw. Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Rolnictwa jest bardzo popularną formą organizacji produkcji rolnej. Około 25 % rolników w Departamencie Seine Maritime należy do takich grup. Każda taka grupa liczy ok. 50-100 rolników. Walne zgromadzenie uczestników wybiera Radę. Stowarzyszenia wspierane są przez doradców z Izby Rolniczej. Każdy doradca opiekuje się jedną taką grupą. Z tego tytułu rolnicy płacą Izbie opłatę stałą (od gospodarstwa) i opłatę od hektara. Opłata stała wynosi ok. 2500 franków. Jeżeli uczestnik grupy potrzebuje indywidualnej porady doradcy, musi za nią zapłacić dodatkowo.

Spółki wspólnego użytkowania maszyn są częstym elementem francuskiego rolnictwa. Spółka, którą mieliśmy możliwość poznać została założona 40 lat temu i zrzesza obecnie 60 rolników. Posiada cały niezbędny sprzęt. W spółce pracują tylko jej członkowie. Spółka posiada Radę Nadzorczą i zarząd. Koszty funkcjonowania Spółki obciążają wszystkich i zależą od czasu użytkowania maszyny. Działalność Spółki jest nieopodatkowana. We Francji podatkiem dochodowym opodatkowani są natomiast wszyscy rolnicy.

Stowarzyszenia agroturystyczne w Departamencie Seine Maritime ok. 500 rolników jest członkiem stowarzyszeń agroturystycznych. Dysponują one łącznie ok. 1500 miejscami noclegowymi. Stowarzyszenia agroturystyczne organizują szkolenia i staże, które umożliwiają rozpoczęcie działalności Wszyscy, którzy prowadzą działalność agroturystyczną zobowiązani są do członkostwa w stowarzyszeniu. Stowarzyszenie raz w roku ustala obowiązujące ceny. Członkowie stowarzyszenia płacą składki przeznaczone na doradztwo, szkolenia i promocje. W momencie podpisania umowy z klientem stowarzyszenie potrąca na własne utrzymanie 15 % sumy umowy. W koszt noclegu wliczone są śniadania, które klienci konsumują razem z gospodarzami.

Subwencja dla rolników, którzy chcą świadczyć usługi agroturystyczne wynosi 30 % kosztów zorganizowania działalności.

5. Kredytowanie rolnictwa

We Francji obowiązuje system preferencyjnych kredytów dla rolnictwa. Do roku 1990 kredyty preferencyjne udzielał tylko jeden bank - Bank Credit Agricol. Obecnie kredytowaniem rolnictwa zajmuje się 5 banków, z tym, że Bank Credit Agricol ma na tym rynku ponad 88 % udziału. Bank ten jest największym bankiem we Francji. W Departamencie Seine Maritime rolnicy stanowią 1/5 jego klientów.

Normalnie oprocentowanie kredytów wynosi 7 %, przy 1,5 % inflacji. Kredyty preferencyjne oprocentowane są od 3,8 %. Środki dla banków pokrywające różnicę w oprocentowaniu pochodzą z Państwowego Ośrodka na Rzecz Rozwoju.

Kredyty preferencyjne dotyczą:

-młodych rolników-na utworzenie i urządzenie gospodarstw; oprocentowanie 3,8 %; okres kredytowania 9 lat, po tym okresie oprocentowanie wzrasta do 6,4 %, maksymalna kwota kredytu 620 tys. franków. Kredyt może pokryć 50 % całkowitych kosztów utworzenia gospodarstwa.

-modernizacji gospodarstw-głównie w celu dostosowania się do norm ochrony środowiska

-spółdzielni wspólnego użytkowania maszyn-oprocentowanie 4,55 %, kwota kredytu 1,25 - 1,8 mln franków.

-hodowli zwierząt (budowa obór, zakupy zwierząt, wymiana stada, niektóre maszyny i urządzenia)- oprocentowanie 4,95 %, kwota kredytu 375 tys. franków na gospodarstwo.

Specjalistycznej produkcji roślinnej (winnice, sady, warzywa, prod. Szklamiowa)- oprocentowanie 4,95 %, kwota kredytu 1 mln franków na gospodarstwo.

6. Obrót ziemią

Ziemia rolnicza dobrej jakości kosztuje we Francji ok. 30-35 tys. franków (5 lat temu kosztowała 25-28 tys., natomiast 15 lat temu 38 tys. franków).

Obrót ziemią rolniczą uregulowany jest ustawą z 1960 roku. Na podstawie tej ustawy założona została organizacja zajmująca się regulacją rynku ziemi-SAFER. Zarządza ona ziemią i określa przyszłość terenów wiejskich.

SAFER zbiera informacje o wszelkich transakcjach kupna-sprzedaży ziemi. Planowane transakcje muszą być zgłoszone do SAFER-u i w celu finalizacji muszą uzyskać jego pozytywną opinię. Na zaopiniowanie transakcji SAFER ma 2 m-ce czasu.

SAFER posiada prawo pierwokupu, tzn., że w przypadku uznania, iż planowana do sprzedaży ziemia może mieć istotne znaczenie dla przyszłości terenów wiejskich (np. znajduje się w planach budowy nowej autostrady), SAFER ma prawo kupna bez uwzględniania innych chętnych. Z wykorzystaniem prawa pierwokupu odbywa się 4 % transakcji. Prawo pierwokupu jest prawem odnawialnym (Państwo odnawia to prawo co 5 lat, po zasięgnięciu opinii Izby Rolniczej). W przypadku, gdy ziemia, którą chce kupić SAFER ma bardzo wysoką cenę, może on przedstawić ekspertyzę określającą właściwy poziom cen. Właściciel ziemi ma prawo dochodzić swojej racji w sądzie.

Zakupiona ziemia SAFER przeznacza głównie na sprzedaż dla młodych rolników, którzy pragną utworzyć gospodarstwo. W niektórych przypadkach używa jej także w celu odtworzenia gospodarstwa rolnikowi, który utracił jego część np. w wyniku budowy autostrady. Ważnym zadaniem SAFER-u jest również działalność w kierunku komasacji gruntów.

Gdy kilku rolników pragnie utworzyć gospodarstwo na tym samym terenie, organizuje się dla nich konkurs ofert. Cena zakupu ziemi jest jednak dla wszystkich taka sama, pod uwagę bierze się natomiast inne czynniki.

Działacze SAFER-u twierdzą, że pełny liberalizm w rolnictwie, to system, w którym dano by pełną wolność lisowi w kumiku.

7. System dotacji

Obecnie w rolnictwie francuskim obowiązuje system dotacji zakładający równe dotacje na hektar powierzchni, dla wszystkich gospodarstw. Prawdopodobnie jednak od 1999 roku system ten ulegnie zmianie i będzie zależał od przedziałów powierzchniowych lub też od liczby zatrudnionych w gospodarstwie.

Do najczęściej spotykanych dotacji należą:

- dotacja do paliwa rolniczego (1 l oleju napędowego dla rolnika kosztuje 1,9 franka, natomiast cena 1 l oleju napędowego ogólnie dostępnego waha się od 4,3 - 4,8 franka
- dotacja do hodowli bydła mięsnego (1400 franków w ciągu życia).
- dotacja do 1 ha poszczególnych upraw - od 2200 franków w przypadku pszenicy do 4400 franków w przypadku lnu,
- dotacja do 1 ha gruntów ugorowych - 3000 franków.

Gdański Informator rolniczy

PODSTAWOWE WYSOKOŚCI ŚWIADCZEŃ Z UBEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO ROLNIKÓW

I. Świadczenia emerytalno - rentowe

1. Emerytura i renta inwalidzka podstawowa	394 zł 30 gr
2. Zasiłek rodzinny na 1 i 2 dziecko po	29 zł 10 gr
na 3-cie dziecko	36 zł
na 4-te dziecko	45 zł
3. Dodatek pielęgnacyjny	101 zł 10 gr
4. Dodatek pielęgnacyjny dla inwalidy wojennego	151 zł 65 gr
5. Dodatek kombatancki, z tytułu tajnego nauczania, dla sieroty zupełnej	101 zł 10 gr
6. Dodatek pieniężny dla żołnierzy zastępczej służby wojskowej nie więcej niż	101 zł 10 gr
7. Świadczenia pieniężne za pracę przymusową	101 zł 10 gr
8. Ryczałt energetyczny	70 zł 32 gr
9. Dodatek dla osoby, która ukończyła 100 lat życia	1147 zł 29 gr

II. Świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego

1. Zasiłek rodzinny	29 zł 10 gr
2. Zasiłek chorobowy za 1 dzień	4 zł
3. Zasiłek macierzyński (56 dni x 4 zł)	224 zł
4. Jednorazowy zasiłek z tytułu urodzenia dziecka	1182 zł 90 gr
5. Zasiłek pogrzebowy	2365 zł 54 gr
6. Zasiłek pielęgnacyjny	101 zł 10 gr
7. Jednorazowe odszkodowanie za 1 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu	200 zł

III. Składka na ubezpieczenia

1. Emerytalno - rentowa	112 zł 40 gr.
2. Wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie	51 zł

NASZE PORADY

Siać najlepszym

Jakość nasion używanych do siewu w znacznej mierze wpływa na wysokość uzyskiwanych plonów. Tylko nasiona zdrowe, właściwie wykształcone, nie uszkodzone i nie porośnięte, mogą zapewnić wysokie plony.

Dobry materiał siewny powinien charakteryzować się dużą energią i zdolnością kiełkowania. Nasiona szybko i równomiernie kiełkujące zapewniają krótki okres wschodów, kiedy to rośliny są najbardziej wrażliwe na niekorzystne warunki środowiska. Tymczasem z badań przeprowadzonych przez naukowców z Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin (IHAR) wynika, że w niektórych gospodarstwach stosowano do siewu ziarno pszenicy o zdolności kiełkowania poniżej 60%, a jęczmienia nawet 18%. Nasiona zainfekowane, porażone przez choroby, stanowią źródło zakażenia dla wschodzących, młodych roślin, które słabiej się przez to rozwijają i w efekcie dają niższe plony. Badania naukowe wykazały, że wysiew nasion bobiku porażonych askochytozą powodował niższą obsadę roślin i masę tysiąca nasion, co w konsekwencji spowodowało 6% spadek plonu.

Na jakość materiału siewnego mają także wpływ warunki jego przechowywania i w niewielkim stopniu wiek nasion. Nasiona przechowywane w nieodpowiednich warunkach obniżają zdolność kiełkowania i w efekcie słabo wschodzą. Nasiona starsze gorzej kiełkują, ale skala tego spadku jest zależna od warunków przechowywania i nie jest jednakowa dla różnych gatunków.

Nasiona przeznaczone do siewu powinny zawierać jak najmniej pośladu, czyli nasion drobnych i źle wykształconych. Niepożądane są także różnego rodzaju tzw. zanieczyszczenia szkodliwe np.: nasiona obcych gatunków roślin uprawnych i chwastów, jak i tzw. zanieczyszczenia nieszkodliwe - utrudniające dłuższe przechowywanie i przeprowadzenie siewu.

Wartość rolnicza odmian roślin uprawnych w miarę uprawy ulega pogorszeniu z powodu nagromadzenia chorób, zanieczyszczeń, naturalnych przekrzyżowań. Nie dokonując wymiany materiału siewnego, obniża się poziom plonowania.

Ocenia się, że wymiana materiału siewnego powoduje przyrost plonu o ok. 10%, a w przypadku wprowadzenia nowej odmiany, może być on jeszcze wyższy.

Częstotliwość odnawiania zależy od współczynnika rozmnażania. Gatunki o wysokim współczynniku rozmnażania, jak rzepak lub odmiany mieszańcowe np. kukurydzę i ostatnio niektóre odmiany żyta, wymienia się co roku. Co dwa lata zaleca się wymieniać żyto jako gatunek obcopolny i jęczmień browarny. Pozostałe zboża (pszenicę, owies, jęczmień na cele pastewne), jako gatunki samopolne, wystarczy wymieniać raz na 3-4 lata.

Zdaniem profesora Krzymuskiego z Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin (IHAR) w Radzikowie, częstotliwość

wymiany zbóż w Polsce ulega w ostatnich latach drastycznemu zmniejszeniu, średnio z co 3 na co 10 lat. W tym pszenicy i jęczmienia na co 6 lat, a materiał siewny żyta rolnicy wymieniają przeciętnie nawet co 17 lat. Tymczasem coroczna wymiana materiału siewnego, w warunkach korzystnych, przynosi najlepsze wyniki produkcyjne i ekonomiczne. Natomiast w warunkach niekorzystnych nie powinno się także zaniechać wymiany. Jedyne w przypadku gatunków samopolnych można dopuścić do „samozaopatrzenia się” w materiał nasienny, pod warunkiem, że na plantacji z której pochodzą nasiona prowadzono skuteczną walkę z chwastami, a także dokładnie doczyszczono nasiona przed planowanym siewem.

Zastosowanie do siewu nasion jednorodnych, dobrze wykształconych, ułatwia równomierny siew i w rezultacie właściwe wschody. Badania przeprowadzone przez profesora Podlaskiego z Kadry Hodowli Roślin i Nasiennictwa SGGW w Warszawie dowiodły, że celowe jest wydzielenie z materiału siewnego nasion najmniejszych, stanowiących w przypadku pszenicy i rzepaku 13%, a jęczmienia 15% (przeznaczenie ich np. na spożycie). Powoduje to przyrost plonu pszenicy o 8,5%, jęczmienia o 7,1%, a rzepaku o 4,5%.

Ostatnim elementem prawidłowego przygotowania nasion do siewu jest ich zaprawienie. Najlepiej jeśli nasiona zaprawiane są przez przedsiębiorstwo trudniące się obrotem materiału siewnego. Trudno jest bowiem w warunkach gospodarskich, bez odpowiedniego sprzętu zapewnić dokładne i równomierne pokrycie nasion zaprawą lub mieszaniną kilku preparatów.

OGŁOSZENIA

Usługi koparsko-spycharskie wykonuje:

JERZY GĘBURA

TRĄBKI MAŁE tel. 682-83-94

Sprzedam ziemię rolną w miejscowości KACZKI i TRĄBKI MAŁE

Cena do uzgodnienia za ha. Tel. 682-83-94

Sprzedam siano luzem

Cena do uzgodnienia tel. 682-83-94

Sprzedam czarnoziem ogrodniczy z dowozem na wskazane miejsce tel. 682-83-94

Sprzedam ziemniaki sadzeniaki odmiany jadalnej

„Arkadia” kl. oryginal cena 40 gr/kg

„Bila” kl. 1a cena 40 gr/kg

Informacja Mirosław Wielki

tel. 3090-678 lub RSP Kłodawa

Kupię używaną kosiarkę rotacyjną dwubębnową czeską - może być do remontu

Roman Kielczykowski 83-041 Mierzeszyn